

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Elena Covalenco,

Judecători – Ion Guzun și Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Veronica Pascal în numele inculpatului Struc Serghei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2018, în cauza penală, în privința lui

Struc Serghei XXX, născut la XXX, domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 24.08.2017 pînă la 04.01.2018;

Instanța de apel de la 12.02.2018 pînă la 22.05.2018;

Instanța de recurs de la 27.07.2018 pînă la 07.11.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din data de 04 ianuarie 2018, Struc Serghei, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă după cum urmează:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare;
- în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 13 ani închisoare.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i se stabilește pedeapsa definitivă lui Struc Serghei, la 14 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a respins cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată de la Struc Serghei, în sumă totală de 21 013 lei, în folosul statului.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a stabilit că, Struc Serghei, la 17.03.2014, aproximativ în jurul orelor 20.00-21.00 urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a sărit gardul și a pătruns în gospodăria cet. Popa Parascovia amplasată pe str. XXX, după care a forțat ușa de la depozit, de unde pe ascuns a sustras 17 kg de metal colorat „Cupru” în valoare de 54 lei pentru un kg, care aparțin SRL „Oragon-Met”, cauzându-i părții vătămate o daună materială în valoare totală de 918 lei.

Tot el, la 19.04.2014, aproximativ la orele 19.00, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale în forme perverse, sub pretextul de a-i transmite un borcan cu miere, a condus minora XXX, domiciliată în or. XXX, despre care știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani, în casa sa de pe str. XXX, or. XXX. Prin geam au intrat în casă, după care a condus-o în odaie, unde dând dovadă de imoralitate, amenințându-o pe minora XXX cu răfuială fizică, s-a dezbrăcat, după ce a dezbrăcat-o forțat și pe ultima, a imobilizat-o pe pat cu fața în jos pentru a-i înfrânge rezistența, după care profitând de imposibilitatea ei de a se apăra sau de a-și expune voința grație vârstei fragede, și-a satisfăcut pofta sexuală în formă perversă, prin procedee analo-genitale

care s-au materializat prin imitarea raportului sexual manifestate prin săvârșirea unor fricțiuni cu membrul viril la coapsele și suprafața abdomenului acesteia.

3. Împotriva sentinței primei instanțe, procurorul a înaintat apel, prin care a solicitat, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasat în beneficiul statului, din contul inculpatului suma de 21 013 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor și extrădare.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că, instanța a considerat nemotivată solicitarea procurorului de a încasa cheltuielile de judecată având în vedere obligația pozitivă a statului de a administra probe și a proba vinovăția, fără a ține cont de prevederile art. 227 și 229 Cod de procedură penală.

În cazurile constatării inoportunității recuperării cheltuielilor judiciare, instanța poate eliberat condamnatul de recuperarea cheltuielilor judiciare, motivând în sentință motivul care a stat la bază, dar nu să considere neîntemeiată solicitarea procurorului - având în vedere obligația pozitivă a statului de a administra probe și a proba vinovăția persoanei.

Deși gratuitatea justiției reprezintă complementul natural al egalității părților în proces, îndeplinirea serviciului public al justiției implică unele cheltuieli pe care o parte sau părțile le avansează în cursul desfășurării procesului

3.1. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, apărătorul Andrian Fetcu în numele inculpatului Struc Serghei, a înaintat apel, prin care a solicitat, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a recalifica acțiunile inculpatului de la incriminarea prevăzută de 172 alin.(3) lit. a) Cod penal, la infracțiunea prevăzută de art. 175 Cod penal, iar în privința acuzației prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, a înceta procesul pe motivul intervenirii actului amnistiei.

În motivarea apelului depus, apărarea a indicat că, procesul penal în speță a fost însoțit de îndoieli, care nu au putut fi elucidate, de către instanță, iar apărarea consideră, neîntemeiată, neadmiterea audierii victimei în cadrul cercetărilor judecătorești, sub pretextul că aceasta să nu fie revictimizată, pe când Struc Serghei efectiv nu a avut posibilitatea să-i acorde acesteia întrebări cu referință la acuzația extrem de gravă ce i se aduce, nici în cadrul urmăririi penale, deoarece acesta, până a fi extrădat, deja a fost audiată în condiții speciale, audiere la care dânsul nu a participat și nu a avut posibilitatea de a pune întrebări întru a se apăra, deoarece procedura penală de la acea dată (19.04.2014), permitea acest lucru, iar ulterior, când s-au introdus modificări la prevederile art. 110/1 Cod de procedură penală din 22.08.2014, și anume alin.(8), „dacă bănuitul sau învinuitul dorește să-i adreseze întrebări martorului minor, în baza unei cereri motivate este organizată o audiere suplimentară în condițiile prezentului articol. Audierea repetată a minorului trebuie evitată în măsura în care acest lucru este posibil”.

În acest context, apărătorul a menționat că, această evitare nicicum nu era posibilă din două motive: 1) lui Struc Serghei nu-i poate fi imputată evoluția legislației prin modificările aduse la aceasta; 2) Struc Serghei nu a beneficiat de dreptul de a se apăra prin întrebări ce urmau a fi adresate victimei, absolut necesare pentru elucidarea tuturor circumstanțelor cauzei.

Chiar dacă instanța s-a deranjat de a nu revictimiza victima, era posibilă audierea acesteia și în condițiile art. 370 alin. (2) Cod de procedură penală, cu înlăturarea din ședință a inculpatului, asigurându-i-se ultimului posibilitatea de a lua cunoștință de declarații și de a pune întrebări prin intermediul apărătorului său persoanei audiate.

Datorită acestei carențe admise, îndoielile scoase în relevanță prin textul enunțat mai sus, continuă să persiste, iar în baza unor îndoieli și neclarități, nu poate fi emisă o decizie obiectivă și legală, mai ales pe o așa acuzație gravă.

Părinții victimei, în sinea lor poate și sunt convinși că Struc Serghei este culpabil de ceea ce i se incriminează, însă este extrem de important ca pe această cauză să existe obiectivitate în soluție, iar aceasta din urmă să nu fie dedusă pe baza unor emoții inerente unor părinți în situația dâșilor și exteriorizate în instanța de judecată, deoarece părinții nu sunt specialiști în materie, ca să cunoască că și infracțiunile cu caracter sexual sunt de un spectru larg în ceea ce s-ar referi la gravitatea faptei și pericolul social.

O sentință legală se fundamentează efectiv pe circumstanțele și faptele ce s-au probat în instanța de judecată, cu toate criticile pe unele din aceste circumstanțe, dar nu pe lipsa comentării acestora în tot conținutul descriptivului sentinței, pe baza unor motivații scunde sau care chiar lipsesc, mai cu seamă la argumentele aduse de apărare, pe când o sentință în partea descriptivă a sa trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată, argumentându-se motivele admiterii sau respingerii probelor: atât de învinuire, cât și de apărare.

Urmează a fi supuse analizei toate probele examinate în ședință, indiferent de faptul că sânt cuprinse în cauza penală sau au fost prezentate de către părți direct în ședință. Este necesar nu numai de a indica numele și prenumele părții vătămate și ale martorilor, prin depozițiile cărora, în opinia instanței, sunt confirmate unele sau alte circumstanțe de fapt, dar și de a expune esența acestor depoziții, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse (pct. 19 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiției din 19.06.2006, nr. 5 privind sentința judecătorească) - condiție care a fost evitată de către instanță la emiterea sentinței sale.

În viziunea apărării, atunci când în declarațiile auzite în cadrul cercetărilor judecătorești sunt înserate exagerări și dramatizări care, prin sinea lor admit și persistența denaturărilor aduse la faptele care realmente au existat, atunci când presupusa violență este îndoielnică, precum și lipsa laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(3) Cod penal, este evidentă, în special ceea ce s-ar referi la perversiune, nu este nicicum exclusă și renunțarea de bună voie la săvârșirea infracțiunii în situația în care victimei i s-a dat voie să plece de la acel loc înainte de a se întâmpla ceva, consider că vinovăția lui Struc Serghei s-ar rezuma maxim la ceea ce se referă textul de lege penală prevăzut la art.175 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2018, a fost admis, apelul procurorului și apelul apărătorului Andrian Fetcu în numele inculpatului Struc Serghei, casată sentința primei instanțe, și pronunțată o nouă hotărâre, după cum urmează:

Se încetează procesul penal, în cauza penală privind învinuirea lui Struc Serghei, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, în temeiul art. 2 a Legii nr. 210 din data de 29 iulie 2016, privind amnistia în legătură cu Aniversarea a 25-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova.

Lui Struc Serghei, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, i se aplică pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 13 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a încasat din contul inculpatului Struc Serghei, în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 21 013 lei.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, în partea constatării faptelor inculpatului, nefiind stabilite temeiuri de casare a sentinței, în această parte.

Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, încadrând just acțiunile inculpatului, Struc Serghei, în baza dispozițiilor art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel, analizând aceste declarații prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei și utilității lor le apreciază ca fiind veridice, utile, consecvente și în coroborare, atât între ele cât și cu declarațiile inculpatului oferite în instanța de apel, dar cu sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, cum ar fi, ordonanța de începere a urmăririi penale din 02.04.2014, (f.d. 15-18, vol. I), proces-verbal de cercetare la fața locului din data de 24.03.2014, planșă fotografică la procesul verbal de cercetare la fața locului din data de 24.03.2014 (f.d. 19, vol. I), plângerea cet. Gurău Corneliu prin care solicită a fi luate măsuri cu persoane necunoscute care pe data de 17.03.2014, aproximativ pe la orele 20.30 - 21.00, au pătruns în gospodăria cet. Popa Parascovia din or. Ungheni str. Mihai Sadoveanu 58 și au sustras aproximativ 17 kg de cupru, (f.d. 20, vol. I) plângerea cet. Gurău Corneliu, prin care solicită a fi luate măsuri cu persoane necunoscute care pe data de 17.03.2014, aproximativ pe la orele 20.30, au pătruns în gospodăria cet. Popa Parascovia, din or. Ungheni, str. Mihai Sadoveanu 58, având unul din ei o mască albă pe față și au sustras un sac cu 17 kg de cupru, pricinuind un prejudiciu considerabil de 918 lei, (f.d. 21-22, 29-30, vol. I), proces-verbal de audiere a martorului Costiuc Mihail din data de 24.03.2014, (f.d. 23,24), ordonanță de ridicare și proces verbal de ridicare, din data de 24.03.2014, prin care se constată că la cet. Costiuc Mihail a fost ridicat un CD cu înregistrări video, (f.d. 25, 33), proces-verbal de audiere a martorului Popa Parascovia din data de 24.03.2014, (f.d. 27), proces-verbal de audiere a victimei Gurău Corneliu din data de 25.03.2014, (f.d. 31, vol. I), proces-verbal de examinare a obiectului din 07.04.2014, (f.d. 32, vol. I), ordonanță de recunoaștere și anexare a corpurilor delict la cauza penală, din 07.04.2014 - un CD-DVD-R pe care se află înregistrări video, (f.d. 38), proces-verbal de audiere a reprezentantului părții vătămate Gurău Corneliu din data de 16.04.2014, (f.d. 39, 40, vol. I), proces-verbal de examinare a obiectului din data de 17.04.2014 prin care s-a examinat o rangă metalică cu semne de coroziune cu lungimea de 68 cm și plasa foto la procesul verbal de examinare a obiectelor, (f.d. 41, vol. I) ordonanță de recunoaștere și anexare a corpului delict - o rangă metalică cu o lungime de 68 cm, (f.d. 42, vol. I), chitanță de primire a corpului delict ranga metalică, în camera de păstrare a corpurilor delict a IP Ungheni.

Astfel, instanța de apel, a constatat indubitabil că prin acțiunile sale, Struc Serghei a comis infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, furtul, săvârșit prin pătrundere în locuință.

Totodată, instanța de apel a menționat că, la 29 iulie 2016, Parlamentul RM, a adoptat Legea privind Amnistia în legătură cu Aniversarea a 25-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova. Legea nominalizată a fost publicată în Monitorul Oficial la 09 septembrie 2016, intrând în vigoare de la această dată.

În particular, potrivit art. 1 alin. (1) al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind Amnistia în legătură cu Aniversarea a 25-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova se indică că, prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12.

În temeiul alin. (2) al aceleiași norme legale, căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 Cod penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise.

Astfel, în sensul art. 57 alin. (1) Cod penal, persoana care pentru prima oară a săvârșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală dacă ea, după săvârșirea infracțiunii, s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea acesteia, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau, în alt mod, a reparat prejudiciul pricinuit de infracțiune.

În corespundere cu prevederile art. 2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind Amnistia în legătură cu Aniversarea a 25-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova, procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea săvârșită până la adoptarea prezentei legi pentru care Codul Penal nr.985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul Penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961 prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani.

Încetarea procesului penal conform alin. (1) are loc cu acordul scris al persoanei învinuite sau inculpate.

Iar, conform alin. (3) al aceluiași articol din același act normativ, în privința persoanei care refuză încetarea procesului penal conform alin. (1) și (2) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî aplicarea prezentului articol dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată și inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 10.

În acest context, instanța de apel a notat că, inculpatul Struc Serghei, pe capătul de învinuire pe art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal și-a recunoscut vina atât la faza urmăririi penale, dar și în instanța de apel, s-a căit sincer în cele comise.

Mai mult, inculpatul Struc Serghei nu are pus în sarcina sa, achitarea cărorva prejudicii, iar la moment, partea vătămată nu are careva pretenții față de inculpat, mai mult, potrivit bonului nr. BVPG-D100 din 21.03.2018, inculpatul a achitat suma de 928 lei, ceea ce constituie suma prejudiciului cauzat prin infracțiunea de furt.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că, inculpatul Struc Serghei, nu cade sub incidența restricțiilor formulate în art. 10 din Legea nr. 210.

Astfel, reflectând prin prisma prevederilor art. 1 alin. (1) al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind Amnistia în legătură cu Aniversarea a 25-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova, instanța de apel a reținut că, legiuitorul estimând în abstracto pericolul social al infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, a stabilit în calitate de sancțiuni, la momentul comiterii faptei în speță, amendă în mărime de la 300 pînă la 1000 unități convenționale, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Prin urmare, s-a constatat că, la cazul dedus judecării sunt întrunite condițiile stabilite de art. 2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, privind Amnistia în legătură cu Aniversarea a 25-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova.

În același context, instanța de apel a menționat că, va aplica instituția amnistiei față de Struc Serghei, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, în virtutea prevederilor art. 2 alin.(2) al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016.

Cât privește învinuirea adusă inculpatului în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, deși inculpatul în ședința primei instanțe a refuzat să facă declarații, iar în ședința instanței de apel, a declarat că vina pe acest capăt de acuzare nu o recunoaște, culpa lui Struc Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, se dovedește integral de întreaga sistemă de probe, materiale și documente anexate la dosar, cercetate atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, cum ar fi, declarațiile reprezentantului părții vătămate Bordeniuc Lilia (f.d. 139, vol. II), declarațiile martorilor Struc Serghei (f.d. 143, verso, vol. II), Tabur Vasile (f.d. 155, vol. II), Struc Veronica (f.d. 146, vol. II), Struc Maria (declarații date de la urmărire penală (f.d. 29 vol II), precum și:

- adeverință medicală nr. 228 din data de 07.04.2014, prin care se constată că cet. Struc Serghei nu se află la evidență medicului narcolog și psihiatru (f.d. 57-58,103-104, vol. I);

- forma 246, din care reiese că acesta anterior a fost condamnat de mai multe ori pentru diferite infracțiuni. Sancțiunile au fost executate și nu are antecedente penale (f.d. 60-64);

- sentințele de condamnare și de încetare pe cauzele penale anterioare în privința cet. Struc Serghei. (f.d. 73);

- ordonanța de începere a urmăririi penale conform indicilor infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, (f.d. 81);

- plîngerea cet. Bordeniuc Lilia din 19.04.2014, prin care s-a solicitat a fi luate măsuri cu cet. Struc Serghei, care la 19.04.2014 aproximativ pe la orele 19.00 fiind în stare de ebrietate la domiciliul său în XXX, prin constrângere fizică a comis acțiuni violente cu caracter sexual față de fiica sa minoră XXX, despre care el știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 14 ani, (f.d. 85);

- proces-verbal de audiere a reprezentantului legal al părții vătămate din 19.04.2014, (f.d. 86);

- proces-verbal de audiere a victimei XXX din 19.04.2014 (f.d. 92);

- expertiza medico-legală nr. 174 din 22.04.2014, efectuată în privința cet. XXX, la care în urma examinării medico-legale s-a stabilit că minora XXX nu este deflorată. Leziuni corporale în regiunea anusului nu au fost depistate. La aceasta s-a depistat o zgîrîietură liniară pe fața anterioară a gâtului și se califică la vătămare corporal neînsemnată, (f.d. 94);

- proces-verbal de audiere a martorului Struc Veronica din 29.04.2014, (f.d.99 - 101);

- proces-verbal de audiere a părții vătămate minore în condiții speciale din data de 27.05.2017. În esență partea vătămată minoră a explicat următoarele: „...Struc Serghei a pus-o pe pat și i-a spus că dacă vine cineva ei dorm, a dat să se ridice de pe pat, dar el a tras-o cu mâinele de burtă să se culce, s-a culcat și el pe pat. I-a dat hainele de partea de jos până la genunchi, spunându-i „a să vezi cum nici cu alții să nu te duci ce ai să pățești cu mine”, spunându-i că dacă va plânge sau va striga, o va bate și va muri, apucând-o de două ori de gât cu mâna strângând-o tare. Ea în ajutor nu a strigat, dar striga la el să o lase în pace, după care s-a dezbrăcat și el, izbind-o cu fața în jos, ținând-o de gât și ea nu putea să respire. El se juca la fundul ei, ea dorea să scape din minele lui, da nu putea. Când i-a dat drumul ea s-a ridicat din pat plângând, și-a ridicat pantalonii și a fugit. Ea a fugit spre casă, unde pe drum erau și alte fete mai mari ca ea. Când a ajuns acasă i-a povestit mamei, care a început a plânge și care a telefonat la poliție” (f.d. 101);

- comunicare la solicitarea organelor afacerilor interne nr. 254 din 22.04.2014 prin care se constată că cet. Struc Serghei nu se află la evidență medicului narcolog și psihiatru, (f.d.117);

- actul nr. 374a-2014 de expertiză psihiatrico-legală (narcologico-legală) efectuată în condiții de ambulator din data de 09.10.2014 în privința minorei XXX, prin care s-a constatat că ultima nu suferă de boli psihice. Conform examenului psihologic efectuat în privința minorei XXX se constată următoarele: copilul contactează verbal, răspunde adecvat la întrebări. Are fondul lexical suficient, propozițiile dezvoltate, dar nivelul cunoștințelor școlare este scăzut. Descrie evenimentele importante pentru dosar, le redă consecutiv, relevant, răspunde la întrebările de precizare. Aceasta afirmă, că după cele întâmplate visează coșmaruri, are frică de întuneric. Acceptă îndeplinirea probelor de examen, însușește instrucțiunile. Este grăbită la răspuns, comite unele greșeli, pe care le corectează cu ajutorul examinatorului. Puterea de concentrare a atenției este redusă, funcțiile amnezice-fără schimbări esențiale. Gândirea preponderent intuitiv-plastică, ritmul normal. Sunt accesibile probele de analiză, sinteză neverbală. Expertizata efectuează clasificări în baza celor mai simple asemănări, generalizează grupuri de obiecte. Cooperează în timpul examinării, reacțiile emoționale sunt stabile, adecvate. Concluzie: funcționarea cognitivă în limitele normei de vîrstă. În baza celor expuse mai sus, comisia de expertiză medico-legală psihiatrică ambulatorie constată că XXX de maladii psihice nu suferă. Aceasta din cauza vârstei fragede nu are capacitatea deplină de a conștientiza acțiunile sale, de a conduce cu ele, de a înțelege caracterul lor și de ași da seama de eventualele consecințe. Expertizata este capabilă să depună declarații despre evenimentele importante pe dosar, (f.d.132);

- ordonanța de punere sub învinuire din data de 30.10.2014, (f.d. 1, vol. II);

- înștiințare despre faptul că căutatul Struc Serghei a fost reținut de către OAI ale Federației Ruse, la 22.12.2016, fiind transmis la 17.06.2017 prin proces de extrădare organelor de drept ale R. Moldova, (f.d.20);

- procesul-verbal de audiere a reprezentantului legal al părții vătămate Bordeniuc Lilia suplimentar din data de 30.06.2017, (f.d. 29);

- proces-verbal de audiere a martorului Struc Maria din data de 03.07.2017, (f.d. 30);

- procesul-verbal de audiere a martorului Voinorovici Sergiu din data de 04.07.2017 (f.d. 31);

- procesul-verbal de audiere a martorului Buga Mihaela din data de 10.07.2017 (f.d.55);

- proces-verbal de audiere a reprezentantului părții vătămate Bordeniuc Lilia suplimentar din data de 24.07.2017.

În această ordine de idei, instanța de apel a indicat că, argumentele apărătorului, invocate în cererea de apel nu pot fi reținute ca plauzibile, or probele cercetate, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, indică la culpa lui Struc Serghei în comiterea infracțiunii incriminate, prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Mai mult, instanța de apel a considerat că, argumentele apărării poartă un caracter vag, or, apărătorul solicita ca instanța de apel să dispună recalificarea acțiunilor inculpatului de la art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, la art. 175 Cod penal, însă, instanța de apel a considerat argumentele apărării lipsite de suport probator, or din probele administrate s-a stabilit cu certitudine că calificarea efectuată de OUP, corespunde faptelor comise de inculpat, fiind prezentă componența de infracțiune de la art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal.

În partea stabilirii pedepsei lui Struc Serghei, instanța de apel a ținut cont, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de persoana inculpatului, de comportamentul acestuia de până la comiterea infracțiunii și după aceea, de faptul că, nu și-a recunoscut vina, dar și de impactul care l-a creat faptele sale prejudiciabile.

Mai mult, instanța de apel a stabilit că circumstanțe agravante și atenuante, conform prevederilor art. art. 76, 77 Cod penal, în privința inculpatului nu s-au constatat.

Deși s-a invocat de către acuzatorul de stat ca circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii împotriva unui minor, aceasta nu poate fi reținută, or conform prevederilor art. 77 alin. (2) Cod penal, dacă circumstanțele menționate la alin. (1) sunt prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod în calitate de semne ale acestor componente de infracțiuni ele nu pot fi concomitent considerate drept circumstanțe agravante.

Totodată, nu poate fi reținută circumstanța agravantă comiterea infracțiunii în stare de ebrietate, aceasta nefiind probată, iar conform prevederilor art. 8 alin. (3) Cod penal, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

Succesiv, instanța de apel a indicat că art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, prevede ca pedeapsă, închisoare de la 10 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață.

Astfel, având în vedere circumstanțele cauzei stabilite mai sus, conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art. 61 alin.(2) Cod penal, conform cărora pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cit și a altor persoane, instanța de apel a conchis de a aplica inculpatului Struc Serghei pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 13 ani, cu executarea pedepsei conform art. 72 alin. (4) Cod penal, în penitenciar de tip închis.

Totodată, instanța de apel a reținut că, acuzatorul de stat a solicitat încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 21 013 lei,

dintre care 178 lei pentru efectuarea expertizei judiciare și 20 800 lei pentru extrădarea inculpatului din Federația Rusă în Republica Moldova.

Astfel, instanța de apel apreciază această cerință ca fiind întemeiată, or cerințele acuzării rezultă din acțiunilor infracționale ale inculpatului, este întemeiată, urmând ca suma solicitată să fie încasată din contul inculpatului.

Mai mult, conform art. 227 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

De asemenea, conform art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor. În cazul condamnării cîtorva persoane în aceeași cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependență de vinovăția, gradul de răspundere și situația materială a fiecăreia din ele. În cazul încetării urmăririi penale în urma împăcării părții vătămate cu învinuitul, inculpatul, instanța de judecată poate trece cheltuielile judiciare în sarcina părții vătămate, a învinuitului, inculpatului sau numai a uneia din părți. În caz de deces al condamnatului pînă la intrarea în vigoare a sentinței, cheltuielile judiciare nu pot fi puse în sarcina succesorilor lui. În cazul condamnaților minori, pot fi obligați la achitarea cheltuielilor judiciare părinții sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligațiilor lor față de minor.

Astfel, instanța de apel a considerat că, plata cheltuielilor judiciare urmează a fi puse în sarcina inculpatului atîta timp cît din materialele cauzei s-a stabilit indubitabil că Struc Serghei a comis infracțiunile imputate, or extrădarea acestuia din Federația Rusă și efectuarea expertizei judiciare care reprezintă obiectul de studiu al instanței de apel, au avut la geneză comportamentul infracțional al inculpatului.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Veronica Pascal în numele inculpatului Struc Serghei, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 13) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor.

Totodată, menționează că instanța de apel nu a audiat martorii solicitați de părți; instanța nu a examinat și nu a apreciat probele prin care se demonstrează în opinia apărării că, nu a fost comisă infracțiunea prevăzută de art. 172 Cod penal, dar o infracțiune prevăzută de art. 175 Cod penal; nu s-a ținut cont că declarațiile părții vătămate diferă, ori acestea urmau a fi apreciate critic; potrivit raportului de expertiză, la partea vătămată nu au fost depistate leziuni corporale caracteristice art. 172 Cod penal; instanța nu a motivat necesitatea de a stabili o pedeapsă prea aspră – 13 ani. De asemenea, instanța nu a argumentat posibilitatea aplicării prevederilor art. 90¹ Cod penal.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Veronica Pascal în numele inculpatului Struc Serghei, prin care a menționat că, recursul urmează a fi respins, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra faptelor invocate. Din textul deciziei rezultă că s-a analizat obiectiv probele administrate și hotărârile cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, fiind în corespundere cu prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

5.2. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, șef al Direcției pentru protecția drepturilor copilului, sectorul Botanica, Victoria Ioniță, a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Veronica Pascal în numele inculpatului Struc Serghei, prin care a menționat că, la pronunțarea hotărârii, să se țină cont în exclusivitate de interesul superior al copilului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar și verificând legalitatea hotărârilor atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Privind recursul ordinar declarat de către avocatul Veronica Pascal în numele inculpatului Struc Serghei, Colegiul penal constată că recurentul a invocat argumente prin care implică o critică asupra aprecierii probelor, puse de către instanța de apel la baza condamnării lui Struc Serghei, critica care în opinia sa este justificată și impune necesitatea casării deciziei atacate. În contextul dat, Colegiul penal reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. În acest sens, este necesar de a menționa că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter

procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs. În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

Suplimentar celor menționate, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat pe deplin soluția adoptată în privința vinovăției inculpatului, prin statuările expuse la pct. 4.1. al prezentei decizii, pe care instanța de recurs le însușește și care nu necesită o reiterare din motivul temeiniciei lor.

Colegiul penal respinge toate argumentele, în ansamblu, invocate în susținerea faptului că, nu au fost administrate probe care să demonstreze învinuirea prevăzută de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, în cauză, în viziunea recurentului din motiv că la partea vătămată, cu excepția zgîrâietură liniară pe fața anterioară a gâtului, nu s-au depistat alte leziuni corporale. Colegiul penal constată că, la caz, inculpatul amenințând-o pe minora XXX cu răfuială fizică, s-a dezbrăcat, după ce a dezbrăcat-o forțat și pe ultima, a imobilizat-o pe pat cu fața în jos pentru a-i înfrânge rezistența, după care profitând de imposibilitatea ei de a se apăra sau de a-și expune voința grației vârstei fragede, și-a satisfăcut pofta sexuală în formă perversă, prin procedee analo-genitale care s-au materializat prin imitarea raportului sexual manifestate prin săvârșirea unor fricțiuni cu membrul viril la coapsele și suprafața abdomenului acesteia, ori, din probele administrate de instanțele de fond, s-a stabilit cu certitudine că calificarea efectuată de OUP, corespunde faptelor comise de inculpat, fiind prezentă componenta de infracțiune de la art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, mai mult, motivele apărării sunt combătute în pct. 4.1. din prezenta decizie.

Referitor la temeiul invocat de recurent precum că, inculpatul nu a avut posibilitate de a acorda întrebări părții vătămate minore potrivit procedurii prevăzute de art. 110¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Colegiul penal, susține poziția instanțelor inferioare care au respins această cerință menționând că, la momentul urmăririi penale o astfel de cerere nu a fost depusă. Totodată, audierea repetată a minorului trebuie evitată în măsura în care acest lucru este posibil, pentru a nu revictimiza partea vătămată minoră.

Colegiul penal respinge și acea afirmație, prin care se invocă neclaritatea învinuirii. Sub acest aspect, Colegiul penal constată că, Struc Serghei, la terminarea

urmăririi penale și prezentarea materialelor de urmărire penală, nu a formulat careva cereri privind chestiunile pe care le invocă în recursul ordinar (f.d. 87, vol. II) și nu a depus referință asupra rechizitoriului, iar la examinarea cauzei în prima instanță, a declarat că învinuirea îi este clară (f.d. 131, vol. II).

Astfel, Colegiul penal constată că, Struc Serghei, personal sau prin intermediul apărătorului, urma să exercite dreptul invocării nulităților în procesul penal, în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, conform căroră încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță. În raport cu această posibilitate, Colegiul penal constată că, Struc Serghei nu a făcut uz de drepturile sale legal instituite, ceea ce împiedică invocarea unor nulități la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar.

Cât privește stabilirea pedepsei inculpatului, Colegiul penal menționează că, instanța de apel just a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în conformitate cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Referitor la motivul invocat de recurent precum că, instanța urma să aplice prevederile art. 90¹ Cod penal, Colegiul penal menționează că, potrivit art. 90¹ alin. (4) Cod penal, prezentul articol nu se aplică în cazul infracțiunilor deosebit de grave și excepțional de grave, precum și al infracțiunilor prevăzute la art.165, art.166¹ alin.(2)–(4), art.171–175¹, 201¹, 206, 208, 208¹ și 208².

Astfel, Colegiul penal conchide că nu s-au confirmat erorile invocate de către recurent, or având în vedere cele expuse în prezenta decizie, s-a stabilit că instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele apărătorului, invocate în cererea de apel, iar decizia atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În prezența constatărilor nominalizate, având în vedere că nu s-au confirmat temeiurile pentru recurs, invocate de către recurent, că anumite argumente sunt neîntemeiate, iar altele inadmisibile, precum și nu au fost constatate erori de drept care, apreciate din oficiu, să justifice casarea deciziei instanței de apel, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat în cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Veronica Pascal în numele inculpatului Struc Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2018, în cauza penală în privința lui **Struc Serghei XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **05 decembrie 2018**.

Președinte:

Elena Covalenco,

Judecători:

Ion Guzun

Iurie Diaconu